

λαίν εις τὸ νὰ ἀναδείξῃ δῆμαρχον τὸν κ. Σούτσον διὰ τοιαύτης πλειονοψηφίας; Ἄν παραδεχθῇ τις πρὸς στιγμὴν ὅτι ἐν ταῖς κάλπαις τῶν συμβούλων ἐγένοντο παρατράγωδα, τί σχέσις μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ λαϊκοῦ ρεύματος, ὅπερ παρέρσυσεν εἰς τὸν βόρβορον τοῦ ἐκείθεν ἐξελθόντας ὅπως ἀποδείξῃ αὐτοῖς τὸ ἐνυπάρχον ἐν αὐτῷ γενναῖον φρόνημα, δι' ὃ τοσοῦτον ἀναιδῶς ὑβρίζεται σήμερον ὑπ' ἐκείνων. οἵτινες, ἂν εἶχον σπόρον συναισθήσεως, ἔπρεπε νὰ τὸν θυμιάζωσιν, ἢ τοῦλάχιστον νὰ σιωπῶσιν;

Ἐπρεπε νὰ ἀναδείξῃ τὸν Μ. Μελά δῆμαρχον κατὰ τὰ φύλλα ταῦτα ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν διὰ νὰ φανῇ ὅτι συναίσθάνεται τὴν ἀξίαν τῶν, ἔπρεπε νὰ στιγματισθῇ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ εἰς τὸ μέτωπον δι' ἐνὸς πέντε κ' ἐξήντα διὰ νὰ προκαλέσῃ τοῦ ἐπαίνου; τῶν δημοσιογράφων τούτων!

Ἐντροπή, ἐντροπή, ἐντροπή!

Λυκαδητινός.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης τηλεγραφικῶς προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἐντιμὸς βουλευτὴς Εὐρυτανεῖας κ. **Δημήτριος Βουλπιώτης** νὰ ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπὸ τὸ ὅποιον χωρίζεται μετὰ καρποφόρον, σχετικῶς πρὸς τὰ ἡμέτερα στάσιμα καὶ ἐμβαλωματικὰ, ἐργασίαν ὁ κ. Λομβάρδος, διατηρητῶν μόνον τὸ μέγα χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ ὑποκαθιστάμενος εἰς τὴν ὑπαρχίαν τοῦ κόμματος. Νομίζομεν ὅτι διὰ πλοίου τῆς κυβερνήσεως ἔρχεται ὁ κ. Βουλπιώτης, δευτέραν ταύτην φοράν προσκαλούμενος ὑπουργός, πάλιν ὑπὸ πρωθυπουργοῦ Μεσολογγίτου. Ὁ νέος ἐπίδοξος ὑπουργός τῆς Παιδείας εἶνε ὡς πρὸς τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν πολιτικὴν ἠθικὴν ἐκ τῶν εὐγενεστέρων χαρακτήρων, ὡς ρήτωρ κατέχει πρώτην θέσιν ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ, ἀναμένομεν δὲ νὰ τὸν δοκιμάσωμεν καὶ ὡς ὑπουργόν, καὶ νὰ ἀρυσθῶμεν τὰς ἀγαθωτέρας ἐντυπώσεις.

Εἰς δὲ τὸν ἄλλον ὑποψήφιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀριστομένην Βαλέτταν, καθὼς νησιώτην, ἐγένετο ἀπλῶς μία πρωθυπουργικὴ κατ' οἶκον ἐπίσκεψις ὡς εἰδός τι πλατωνικοῦ λανθάνοντος χαρτοφυλακίου. Αὐτὰ διὰ τοῦς ἐκ τῶν πολιτευομένων ὁπαδοῦς τοῦ Σπένσερ καὶ τοῦ Δαρβίνου!

Εἴχομεν γράψῃ τ' ἀνωτέρω, ὅτε ἐπληροφορήθημεν θετικώτατα ὅτι ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης ἀποκαθίσταται ὁ κ. Βουλπιώτης, ὑπουργός δὲ τῶν Ναυτικῶν ὁ κ. Τομπάζης· ἀμφότεροι ἐτηλεγραφήθησαν νὰ ἔλθουν κατεσπευσμένως.

Τοῦλάχιστον εἰς τὸν κ. Βαλέτταν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, χωριζόμενον ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὡς ἀναμειχθέντα ἄλλοτε ἐπιτυχῶς εἰς τὰ Ἐπισκοπικά; Ε; ε;

Ἵπαστυνόμος διορίζεται ὁ περίφημος Γιάννης Ἀποστόλης.

Ἐχομεν ἐπὶ τέλους καὶ περὶ ἐνὸς προξενείου ἀγαθὰς παναρμονίους πληροφορίας, καὶ δυνάμεθα νὰ συγχαρῶμεν ἑαυτοὺς ὅτι περὶ προξενικῶν γράφοντες εἰμεθα εἰς θέσιν καὶ

μείαν φοράν νὰ μὴ μουρμουρίζωμεν ὡς γραϊδία, ὅπως ἔχουν καταστήσει τοὺς ἀνεξαρτήτους δημοσιογράφους αἱ ἀναισθητοὶ κυβερνήσεις. Εἶνε τὸ προξενεῖον τῆς Φιλιππουπόλεως Γενικός Πρόξενος; Ἵποπρόξενος, καὶ Διερμηνεύς, ὁ κ. Δρακόπουλος, ὁ κ. Νικολάου, καὶ ὁ κ. Ἐνυάλης ἀποτελοῦσιν ἐν σύνολον ἀρμονικόν, ὅπερ συγκρατεῖ τὴν ἐκεῖ προξενικὴν ἀρχὴν μας ἀξιοπρεπεστάτην καὶ δυνατήν. Ὁ κ. Κ. Δρακόπουλος, γλωσσομαθέστατος, ἀξιοπρεπὴς, υἱὸς ἀγωνιστοῦ, ἔχων πλουσιωτάτην προξενικὴν πεῖραν, τιμώμενος ὑπ' ὅλων τῶν συναδέλφων του, προΐσταται τοῦ προξενείου, ὡς ἐμπρέπει εἰς σοβαρὸν πρῶτόν, καὶ ἐκτελεῖ εὐόρκως τὴν ἀνατεθειμένην αὐτῷ ὑψηλὴν ἀποστολήν. Περὶ τοῦ κ. Ἵποπρόξενου ἔχομεν τὰς ἀρίστας πληροφορίες, εἶνε ἐκ τῶν σπανίων νέων, οἵτινες χωρὶς πάταγον ἔχουν ἀξίαν, ἥς τὸ τέταρτον στεροῦνται οἱ πεφημισμένοι μεγάλοι· εἶνε ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ κ. Γενικοῦ προξένου· τὸν ὑποδοθῇ καὶ τὸν ἀναπληροῖ. Ἡ εὐτυχία τοῦ προξενείου συμπληροῦται ὑπὸ τοῦ λαμπροῦ Διερμηνέως Ἀλέμπρου Ἐνυάλη, ὅστις ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἐκμαθὼν τὴν βουλγαρικὴν στοιχειωδῶς, κατήρτισεν ἑαυτὸν εἰς τέλειον διερμηνέα· ἄλλα δ' αὐτοῦ προσόντα, ἡ φιλολογικὴ μόρφωσις, ὁ εὐγενὴς αὐτοῦ χαρακτήρ καὶ ἡ ἀνεγνωρισμένη νοημοσύνη ἐπλάσαν δι' αὐτὸν θέσιν διακεκριμένην ἐν ταῖς μετὰ τῶν ἐκείσε ἀρχῶν σχέσεσιν αὐτοῦ. Αὐτὸς εἶνε τὸ μεσολαβούν ὄργανον μεταξὺ τῆς Τοπαρχίας καὶ τοῦ Προξενείου, καὶ αὐτὸς ὁ ἀμέσως συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων μετὰ τῆς θέρμης τῆς διακρινούσης τὸν πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ζωκρὸν Ἀθηναῖον Ἐνυάλην. Τὰς γραμμὰς αὐτὰς ἃς μᾶς πιστεύσῃ ἡ κυβερνήσις ὅτι ἔχαράξαμεν μετ' ἀληθείας συγκινήσεως, ἢ μόνον μετριάξει ἡ λύπη ὅτι δὲν δυνάμεθα τὰ αὐτὰ νὰ γράψωμεν καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων προξενείων μας.

Καὶ τὸ **Μὴ Χάνεσαι** προπέμπει μὲ θερμὰς ὡς τὰς Ἰουλιανὰς ἀκτῖνάς μας εὐχὰς τὴν κυρίαν Βιργινίαν Ἀμπελά ἀπερχομένην ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τὸς αὐτῶν διατριβῆς τῆς ἐν μέσῳ ἡμῶν, ἀπὸ τρυφεράς κόρης τῆς Σύρου μέχρι μορφωθείσης γυναικὸς, εἰς Βέλγιον μετὰ τοῦ ἀξιοτάμου συζύγου της, ὁργανωτοῦ τῶν ταχυδρομείων Βέλγου κ. Πιεράρ, ὅστις ἐξελέξατο ἐν τῇ σχεδὸν ἀθηναίᾳ κόρῃ τὸ ἑλληνικὸν κάλλος μετὰ τῆς οἰκογενειακῆς ἀγωγῆς. Θὰ ἐνθυμῶνται βεβαίως καὶ ἐκ τῆς ξένης τὰς Ἀθήνας μας, ὅπως αἱ Ἀθηναὶ καὶ φεύγοντα λατρεύουσιν ὅλα τὰ καλὰ παιδιὰ των.

— Ὀλίγου δεῖν ἐλησμονοῦμεν νὰ ἀναγράψωμεν τὴν ἐναίσιμον διατριβὴν τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν τρυφεροῦ φίλου μας Παναγιώτη Παπαδάκη, τῆς γνωστῆς συριανῆς οἰκογενείας, ἀφοῦ ἐκάμαμεν τὸ φρικτὸν λάθος νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις. Ἡ διατριβὴ τοῦ ἀγαπητοῦ διὰ τὸ εὐπροσέγγιστον καὶ φιλομμειδὲς διπλωματικῶς εἶνε τῆς δικαιοδοσίας του, ἥτοι *Περὶ θαλασσιῶν ἀποκλεισμοῦ*, ἣν διεξάγει εὐκρινέστατα καὶ ἐν συντομίᾳ λόγου, ἐκθέτων ὅλον τὸν πολὺπλοκον ὁργανισμὸν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ, καταλήγων δὲ ὡς γνήσιος Συριανὸς φροντίζων περὶ τῆς ἐμπορίας τῆς νήσου του, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ νὰ μὴ κηρύσσωνται ἀποκεκλεισμένοι λιμένες ἐμπορικοὶ καὶ μέρη ἀνοχύρωτα.

— Πλὴν τῶν ἱπαστυνόμων νομίζομεν ὅτι καὶ τινες ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρόκειται νὰ παραιτηθῶσιν, ἀκολουθοῦντες τὸν μετὰ μήνιος ἀποχωροῦντα Ἵπουργόν τῆς Δικαιοσύνης καὶ βουλευτὴν Ἀττικῆς.

— Ὁ ὀρχισυντάκτης τῆς πατριαρχικῆς ἐφημερίδος κ.

Μανουήλ Ι. Γεδεών, ὁ γνωστός καὶ ἐν Ἀθήναις εὐφύεστατος μεσαιωνοδίφης, ἀγγέλλει νέαν σπουδαιοτάτην διὰ τὰ μεσαιωνικά καὶ νεώτερα ἑλληνικά γράμματα συγγραφὴν *Χρονικά τῆς Πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας*, ἥτοι : Συλλογὴν εἰδήσεων περὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς. Κοινότητες καὶ διδάσκαλοι, γράμματα καὶ ἐπιστῆμαι, μεσαιωνικός ἑλληνισμός καὶ τουρκοκρατούμενος θὰ ἐξιστορηθῶσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ κ. Γεδεών μετὰ σαφηνείας καὶ γλαφυρότητας, περιχέοντι φῶς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐκείνην τοῦ Δούλου Γένους, ἥτις θαρραλέα ἐβάστασε τόσους αἰῶνας ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ἀκινάκην τὸν πυρσὸν τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας.

— Ἀρίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἐν τῇ ἐκείτῃ Σχολῇ τῆς Παναγίας διδάσκαλος Γεώργιος Τσιάνκας, ἐκ τῶν ἀρίστων μαθητῶν τοῦ ἐν Σέρραις Διδασκαλείου Μαρούλη, εὐφύεστατος Μακεδὼν νεανίας, κατηρτισμένος εἰς τὴν γλῶσσαν ὅσον ὀλίγοι ἴσως καθηγηταί μας, προτιθέμενος νὰ δώσῃ ἀπολυτήριον; ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου καὶ νὰ ἐγγραφῇ ὡς φοιτητὴς Πανεπιστημίου.

— Μεταξὺ τῶν ἐκτεθέντων ἐν τῷ Δήμῳ Ἀστρινίων καὶ Δημοτικῶν Συμβούλων ἦν καὶ ὁ ἐκ τῶν διαπρεπῶν ἐμπορευομένων νέων τοῦ Πύργου κ. Ἰωάννης Κόκκαλης, κεκτημένος ὅλα τὰ προσόντα τῆς εὐφυΐας, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀπατριάστου ἰδίως φιλοπατρίας, δι' ὧν ἐπαξίως καὶ μετὰ θάρρους δύναται τις νὰ ὀνομασθῇ Σύμβουλος τοῦ Δήμου του. Δυστυχῶς, κατὰ τὸ εἰθὸς, ἐπειδὴ ἐκέκτετο ὅλα ταῦτα τὰ προσόντα, ἀπέτυχεν, ἂν καὶ ἐν τῇ πόλει ἔλαβε πλείστους τοῦ ἐπιτυχόντος Δημάρχου ψήφους; ἀλλ' ἀμελήσας τὰ τῆς ἀντιπροσωπείας ἐν τοῖς ἐξοχικοῖς τμήμασιν ἀπέτυχεν. Τῷ συγχαίρομεν διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν αὐτῷ ἐμπιστοσύνην τῶν συνδημοτῶν του, ἂν καὶ εἰς οὐδετέραν τῶν μερίδων ἀνῆκε, καὶ τὸν ἐνθαρρύνομεν πρὸς νέους ἀγῶνας, οἵτινες εἶνε ὀχληρὸν, ἀλλ' ἱερὸν, καθήκον παντὸς φιλοπάτριδος πολίτου.

— Ἀποψὲ λοιπὸν ἡ ἀναβληθεῖσα ἐκτακτος πανηγυρική παράστασις πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Δημάρχου Ἀθηναίων **Δ. Σ. Σούτσου**, ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀπόλλωνι, ὑπὸ τοῦ θιάσου Ἀλεξιάδου, μὲ ποικιλώτατον πρόγραμμα, κωμωδίας, βεγγαλικά, διωδίας, Πατριάρχας, χήρας, ἀνεψιάς καὶ θείους, διαβόλους καὶ καμελιάς. Μᾶς ἀρέσει πολὺ τὸ θεατρικὸν αὐτὸ στεφάνωμα τοῦ ἀθηναϊκοῦ θριάμβου καὶ μᾶς ἀρέσει πλεό-
τερον ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. Ἀλεξιάδου ὑπὲρ τῆς δημοκρατικῆς ιδέας τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξῆλθε νικηφόρος τῆς κάλπης τοῦ λαοῦ.

— Τέρατα καὶ σημεῖα αὐριοι εἰς τὸ Νέον Φάληρον, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀρχαγγέλου, καθὰ πετῶντος, Ἑρρίκου Βωδὲ, ἀεροπόρου, στολάρχου 30 ἀεροστάτων, πολεμικῶν αὐτὴν τὴν φορὰν, ἀλλὰ ἑλληνικωτάτων τῆς ἡμέρας, διότι θὰ κανονοβολοῦν εἰς τὸν ἀέρα, καθοβαλικεύοντος ἐπὶ τοῦ τηλεβόλου τοῦ Βωδὲ, καὶ ἡμῶν ἐπομένως χασκόντων ἀπὸ κάτω τῶν δὲ μυῶν εὐρίσκουσιν λαμπρὰν εὐκαιρίαν πάνε κι' ἔλα, Μουσική, φωταψία.

— Τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς Τρίτης μεγάλη παράστασις ἑλληνικὴ πρωτότυπος, ἀνταξία ὅλων μας, μοναδική, ἀνοιχτόκαρδος, προσθευτική εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὑπὸ τοῦ Ἀλεξιάδου. Ὅλα αὐτὰ, διότι παριστάνεται πρωτότυποι ἑλληνικὸν ἔργον, Τὸ Μῆλον τῆς Ἐριδος ὑπὸ Ζάνου, καὶ διότι ἀπεκάμαμεν, ἐκακαρώσαμεν, ἀπεναρρώθημεν ἀπὸ τὰ ξένα, ξένα, ξένα, καὶ ἀπὸ τὰ ἴδια, ἴδια, ἴδια. Ζήτω τὸ Μῆλον τῆς Ἐριδος καὶ ἅς χυθῇ ὀλίγη ζωὴ εἰς τὸ ὄργανον Ἑλληνικὸν θεάτρον!

ΕΚΦΡΑΣΙΣ

Ἐκφράζω δημοσίᾳ τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀρχινοσοκόμον τῶν εὐλογιόντων κ. Ἀθανάσιον Παπαγιαννόπουλον διὰ τὴν ἄκρον περαιοποίησιν ἣν μοὶ ἐπεδαψίλευσεν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν εὐλογιόντων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας μου καθ' ἣν ἡ ζωὴ μου διέτρεχε κίνδυνον.

Πόργος, 4 Ἰουλίου 1883

Γεώργιος Κόης
ὁρολογοποιός

Ο ΒΑΦΕΙΑΔΑΚΗΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΝΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σύρα, 6 Ἰουλίου

Ἡ τετάρτη Ἰουλίου δι' ἀπάσας τὰς παλαιὰς τοῦ κράτους ἐπαρχίας χαρμόσυνος ἀνέτειλε, καθ' ὅσον οἰωνίζετο δι' αὐτὰς νέαν περίοδον, νέαν ἐποχὴν, νέους ἀγῶνας φιλοτιμίας τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ λαοῦ, ὧν ἀπόρροια ἔσονται ἡ πρόοδος τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἡ αὐξήσις τῶν κεφαλαίων, ἡ ἐξέυρεσις νέων πόρων καὶ μέσων εὐμερίας. Ἀπέναντι τῶν γενικῶν τούτων ἐλπίδων, μόνον ἡ ἐπαρχία Σύρου βλέπει τὸ μέλλον πρὸ αὐτῆς ἀπαίσιον, σκοτεινόν, διότι καὶ τοῦτο ὡς καὶ τὸ παρελθὸν ἐπαπειλεῖ πτωχεύσεις, καταστροφὴν, ἀποσύνθεσιν. Καὶ τί καλὸν δύναται ν' ἀναμένῃ τις ἀπὸ τὸν Βαφειάδην ὡς Δήμαρχον Ἑρμοπόλεως; Τίς δὲν γνωρίζει ὅτι ἡ περίοδος τῆς Δημαρχίας τοῦ Βαφειάδου συνέχεται στενῶς πρὸς τὴν ἐμπορικὴν παρακμὴν καὶ τὴν ἀπέλασιν τῆς ἐργασίας ἀπὸ τῆς Ἑρμοπόλεως;

«Δόσατέ μοι, ἔλεγε, τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, ἀνθρώπους, ἵνα περὶ τοῦ καλοῦ τῆς Ἑρμοπόλεως φροντίσω»· ἀλλ' ἀφοῦ ἐπὶ τρεῖς δημοτικὰς περιόδους ἤδη σοὶ ἐδόθησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ μέσα καὶ μόνον τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑρμοπόλεως ἐπέσπευσας, ἵνα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸ βαλάντιόν σου παχύνῃς, πῶς τολμᾷς ἤδη νὰ διακηρύττῃς ὅτι ἡ ἑλλειψὶς ἀνθρώπων σὲ κωλύει τοῦ νὰ μεριμνήσῃς περὶ τῆς Ἑρμοπόλεως; Καὶ πῶς σὺ ὁ γνωστὸν ποῖα καὶ πόσα ἐτεχνάσθης ν' ἀπομακρύνῃς τὰ ξενικὰ κεφάλαια ἀπὸ τῆς Σύρου, σὺ ὁ γνωστὸν διὰ ποίων μέσων ἐπαχείρησας νὰ καταστρέψῃς πάντα ἐξέχοντα ἐμπορικὸν οἶκον ἐν Σύρῳ, τολμᾷς νὰ προσάψῃς μῶμον εἰς τοὺς δημοτικούς συμβούλους, καὶ αὐτοὺς ὡς αἰτίους τῆς κακῆς τῆς Ἑρμοπόλεως καταστάσεως νὰ παραστήσῃς, ἀφοῦ παντὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι αὐτοὶ κατ' ἐξοχὴν κήδονται τῆς Ἑρμοπόλεως, καθ' ὅσον ἡ ὑπαρξὶς αὐτῆς ἐστὶ ἡ ὑπαρξὶς των, ἐνθ' οὗ ὑπαρξὶς ἐστὶν ἡ καταστροφὴ τῆς;

Πᾶς ὁ τὰ ἄνω ἀναγιγνώσκων θὰ μᾶς ἠρώτα, διατί, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος οὗτος χαρακτηρίζεται ὡς ὁ κακὸς τοῦ Ἰησοῦ δαίμων, ὁ λαὸς τῆς Ἑρμοπόλεως δὲν ὑποδεικνύει ἕτερον Δήμαρχον, θραύων οὕτως τοῦ ἀπαισίου αὐτοῦ ἀνθρώπου τὸ σιγήτρον καὶ τὴν δύναμιν; Δίκαιον τὸ ἐρώτημα καὶ εἰς τοῦτο ἀπαντῶμεν. Διότι ὁ λαὸς ἐνταῦθα οὔτε γνωρίζει οὔτε ἠγνόησεν ἔτι τὴν ἀξίαν τῶν δικαιωμάτων του ὡς πολίτου, συνέ-
θισε νὰ τὰ ἐκτιμᾷ μὲ τὴν τιμὴν ἣν τῷ προσφέρουσιν ἵνα τὴν ψῆφόν του ἀγοράσῃ, συνεπῶς οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ πρωτοβουλίαν ἀπέναντι τοῦ λαοῦ ἴστανται οἱ ἄρχοντες, οἱ σκεπτόμενοι καὶ ἐνεργοῦντες ἀείποτε ἐξ ὑστεροβουλίας ὡς ἀείποτε πρὸς τὸ ἀτομικὸν των συμφέρον ἀποβλέποντες, ἐννοήσαντες ὅθεν ὅτι, ἡ τὰ ἐκ τῆς Δημαρχίας ὀφείλῃ θὰ ἦσαν ἐ-